



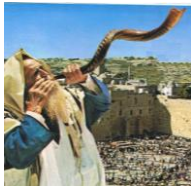
האחר

עלון לשבת קודש

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

להצלחה ולשמירה על חיילנו במלחמה להחזרת החטופים בריאים ושלמים ולרפואת הפצועים

כ"ט אלול תשפ"ד 1545 (שנה כט')



ראש השנה (האזינו)

כתבנו בספר זי"ם



היה זה באחד הימים, נסעתי במכונית, לפתע שמעתי קול ברמקול מאחורי "סובארו, תעצור בצד", התבוננתי מופתע במראה וראיתי נידת משטרה מאחוריי, ליבי החסיר פעימה, "נתפסתי, מי יודע איזה עונש אקבל?!", השוטר ניגש אלי וציוה עלי להציג רישיונות "עברת עבירת תנועה פלוגית..." אמר תוך שהוא מפרטה בקולו הסמכותי, התחלתי להתחנן "לא שמתי לב", "לא התכוונתי..." ואז תפסתי את עצמי וחשבתי מי תפס אותי בסך הכל? שוטר בשר ודם! ומה הוא יכול לעשות לכל היותר? קנס כספי, ואם אגיע לבית המשפט מה יכול לקרות לכל היותר? שלילה רישיון למספר חודשים ואני מפחד ומבקש רחמים... הרי בעוד כמה ימים יחול ראש השנה, יום הדין ובו כולנו "נתפס" ע"י השופט הגדול, מלך מלכי המלכים הקב"ה, והמשפט יהיה הרבה יותר חמור, ועל המאזנים לא מונח איזה קנס או שלילת רישיון.. אלא שלילת הפרנסה, ההצלחה הבריאות ... או שלילת החיים עצמם ח"ו.

המשנה במסכת ראש השנה (טז, א) אומרת: בראש השנה כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון. כל אחד ואחת מאתנו יעמוד למשפט על כל מעשיו במשך השנה החולפת, ותוצאות המשפט יבואו לידי ביטוי במשך השנה הבאה, פחד פחדים!!

מי מאתנו אינו זוכר איזו שנה עברנו? כמה אנשים כבר אינם איתנו היום? אלו ניסיונות וקשיים עברו עלינו, במשך השנה החולפת? ברור לכולנו כי הם נגזרו בראש השנה תשפ"ד! אחים ואחיות יקרים! למה לחכות לאסונות ח"ו? כל אחד מאתנו הוא יוצר את "החדשות" של עצמו שיהיו במשך השנה הבאה עלינו ורק לטובה, על פי מעשיו- לכן נרבה בחסדים, מעשים טובים ומצוות, בתפילות מעומק הלב ובעשיית תשובה היינו וידוי, חרטה על העבר וקבלה לעתיד ונהיה טובים יותר וראויים יותר... ויהי רצון שיתקבלו תפילותינו לרצון לפני אבינו שבשמיים ונזכה לשנה טובה ומבורכת אמן. כתיבה וחתימה טובה לכל בית ישראל ולהחזרת הביטחון והשלום לישראל בארצו.

צעד קטן ישועה גדולה

באחד מתלמודי התורה בבני ברק עובד איש תחזוקה כבן 60 ואשתו גננת בת 55, במשך שנים הם לא זכו לילדים אך לפני זמן קצר הם זכו לתאומים בן ובת. וכשנשאל בזכות מה? הוא השיב: "ברחוב חברון בו אנו גרים נוסעות מכוניות בשבת, הדבר כאב לנו מאוד, כששאלתי בעירייה כיצד זה יתכן? הם השיבו כי זה לא תלוי בהם אלא במשרד התחבורה שמאשר רק כשכל הדיירים ברחוב חותמים. הלכנו מדלת לדלת ודיברנו בשפת הלב, רוב הדיירים חתמו והיו שהיה צריך להסביר להם מהי שבת? שלוש שנים לקח לנו וכשהגענו לעירייה עם החתימות אמרו לנו: פג תוקף, דיירים שחתמו לפני 3 שנים אולי כבר עברו למקום אחר ומישהו אחר גר במקומם ואין את חתימת ידו. רק המחשבה לחזור על התהליך המתיש גרמה לי לייאוש אולם מהר הבנו שזאת עצת יצר הרע. הלכנו לחתים שוב את כל הדיירים ואכן היו כמה שהתחלפו. תוך זמן קצר הגשנו את החתימות לעירייה ואז נסגר הרחוב לתנועה בשבת. באותו שבוע אשתי נפקדה! על הטרחה שלי קיבלנו בן ועל הטרחה של אשתי קיבלנו בת". הקב"ה אינו

ע"פ "אור החיים" אופק תל אביב * לא לעיין בזמן תפילה * שקיעה 15:25-6:25 * סוף זמן ק"ש 58:56-8:56

כניסת רה"ש ראשון: 6:05

חצות יום: 12:29

כניסת שבת: 6:02

ציאת שבת: 6:52

כניסת רה"ש שני: 6:38

ציאת שבת: 6:52

כניסת שבת: 6:02

ציאת שבת: 6:52

מבקש מאיתנו שנפתור בעיות, אלא שנעשה צעד קטן לכבוד שמים ומי עושה יזכה לניסים שבאמצעות יתגלה כבוד שמים.

ישועה בזכות שמחה (מפי הרב חיים זאיד שליט"א)

מעשה שהיה



לפני כחמש שנים, בשבת הסמוכה לר"ח שבט, התארחתי בבית מלון בים המלח. סיימנו את תפילת ליל השבת, ואז ניגש אליי יהודי, אורח אף הוא בבית המלון, כשהוא דואג ומבולבל: "כבוד הרב זאיד, אנא ממך תעזור לי". "במה אוכל לעזור?" שאלתי. ואז הוא החל לספר: "אשתי היקרה שבורה ורצוצה ואינה רוצה לרדת לחדר האוכל לסעודת ליל שבת". "מה קרה?", "כבר שנים רבות שאין לנו ילדים ואנו עושים את כל ההשתדלות והתפילות לזכות לך. השבוע עשינו השתדלות רפואית מיוחדת, והיום, כשעה לפני השבת, הודיעו לנו מבית החולים שהשתדלות זו עלתה בתוהו, וכי ע"פ הטבע הרפואה הרימה ידה, ולא נוכל לזכות בילדים. מאז שאשתי שמעה זאת אין לה חשק לכלום, והיא אינה רוצה לרדת לסעודת השבת".

ביקשתי ממנו שיקרא לה והתפללתי לה' שיכניס לי את המילים הנכונות. היא ניגשה אליי בוכיה, ואמרתי לה: "אני רוצה להגיד לך דבר חשוב שהוא ה'טיפ' לכל הישועות וההצלחות. אנחנו נמצאים כעת בים המלח. מה השם הנוסף שיש לים המלח? – ים המוות, מדוע? ... מפני שהדמעות של הייאוש, העצב והאכזבה הם מוות. אדם שבוכה ומתכייך על מצבו שלא טוב לו, מושך על עצמו צער ועצב נוסף. לכן ים המלח, הדומה לדמעות העצב המלוחות, נקרא ים המוות, מפני שכולו מוות ואינו מייצר חיים. אך מי שרוצה לזכות לחיים טובים ולייצר חיים, צריך ים יפה, מלא בגלים עם שמחה, שם יש במעמקי הים חיים שלמים, כי היכן שיש שמחה – יש חיים!".

ואז אמרתי לה את המשפט הבא: "דעי לך, כי לשבת קודש יש קדושה ומעלה גדולה מאד, שמי ששמח בשבת – זוכה לכל טוב וברכה. שמעי לי, קבלי על עצמך לשמח בשבת הזו, למרות הקושי האדיר שיש לך. ודעי לך, שבזכות השמחה ששמחים בשבת ומראים לה' שאנו נהנים בה, למרות כל הצער – היא המביאה ישועות וברכה לכל החיים".

ואכן היא קיבלה את הדברים ועשתה מהפך, היא ירדה לחדר האוכל עם בעלה והחלה לשמח את כולם. היא עברה בין השולחנות, שאלה בשלום האורחות, דיברה איתם במאור פנים ואיחלה לכולן 'שבת שלום' – והכל ממש בצורה מופלאה! 'ששון ושמחה ימצא בה' – ונסו יגון ואנחה', אמרתי לה. והנה לאחר כשנה (כ' בטבת תש"פ), כשחזרתי מנהריה קבלתי טלפון מבעלה. "הרב זאיד אתה זוכר אותי?! ... אני שאשתי היתה עצובה בשבת בים המלח ונתת לה 'טיפ' לישועה לחיים. התקשרתי לבשר לך, כי בישועת ה' ובחסדו הגדול, נולד לנו בשבת האחרונה, פרשת ויחי, בן זכר".

"ישתבח שמו לעד!" צעקתי בהתרגשות. "היא מסרה את נפשה לשמח למען השבת, ושמה את כל הצער והיגון בצד – גם הקב"ה שילם לה בבן זכר, כנגד כל דברי הרופאים – ומתי? ... ביום השבת!". וזו עצת העצות שאני מוסר בשם כל גדולי וצדיקי הדור, שאמרו כי בכוחה של שבת קודש להושיע כל יהודי מכל מיצר וצרה. השבת היא מקור הברכה, רוצים זיווגים? ילדים? בריאות? – היא המקור של הברכות! ולכן, שמחת השבת היא אחד הדברים החשובים ביותר, ואף רבנו החיד"א כותב זאת, כי אם האדם מסיר את צערו וטרדתו לפני השבת, ומכניס שמחה עצומה לליבו על עצם יום השבת – הקב"ה מסדר לו את טרדתו ופותר לו את מצוקתו, בעבור שהשתדל לכבוד השבת. כי מי שמשקיע לכבוד השבת – השבת הקדושה מחזירה לו. מי שמאמין בשבת ומראה לה' ביום הזה אהבה – מלמעלה מחזירים לו בכפליים. "שבת היא מלועזק – ורפואה קרובה לבוא", כשאדם שובת מכל הזעקות והצרות, אזי הוא זוכה שרפואה וישועה בוא תבוא!

הלכות ראש השנה

פינת ההלכה



א. יש להתפלל תפילות רה"ש בשמחה ובנעימה ואין לאדם לעורר עצמו לבכות ברה"ש, אבל מי שבכיה נופלת עליו בתפילה אינו צריך לעצור את הבכי, שקבלה בידינו מהאר"י ז"ל שבאותה שעה דנים אותו בשמים, והבוכה טוב שיעביר את הדמעות על מצחו לניקוי העוונוות החקוקים במצח (נה"ח סי' תקפ"ט ס"ק ז).

ב. ישתדל כל אדם לקום ברה"ש עם עלות השחר [ולהתפלל במנין נץ] (תורת מועדים סי' ז סח) ולכל

הפחות ראוי להתעורר עם נץ החמה (6:41-6:42) בראש השנה, ואין נכון לישון ביום זה שהוא יום הדין [ומי שישן גם מזלו ישן]. ואחר חצות יום (12:29) יש להקל לישון כשראשו כבד עליו, ועדיף לישון מלדבר דברים בטלים. (סס, מועדים כהלכה סי' ו סי'7).

ג. לפני תפילת שחרית ישתה משהו (אבל אסור לאכול!) שלא יישאר בתענית עד חצות יום, אבל מותר לאכול עד כביצה (54 גר') מזונות ופת או פירות ושתייה ללא הגבלה, אחרי שחרית לפני תקיעת שופר, לאחר שיעשו קידוש (תורת מועדים סי' ה ס"כא, ילקו"י ח"ה עמ' נב).

ד. הירא את דבר ה' יקרא תהילים בזמן שמוכרים עליות וכו' ולא יאבד זמנו לבטלה בימים קדושים אלה וכ"ש שלא יפטט (לדוד אמת סי' ב/ב) וראוי לסיים פעמיים את התהילים ביום רה"ש שהם ביחד 300 פרקים כמניין כפר (ש"ת מלכת שלמה אור"ח סי' ז).

ה. אסור להכין שום דבר מיום ראשון של רה"ש ליום השני ואפילו דבר שאינו מלאכה אלא רק טרחה סתם אסור כגון: הכנת השולחן וכדו' (ש"ע סי' תקג ס"א, ילקו"י ה/תע).

ו. בקידוש ליל שני אומרים "שהחינו", ואם אפשר ישים פרי חדש או ילבש בגד חדש ויכוון לפטור אותם ב"שהחינו (סי' תר ס"ב).

ז. גם נשים צריכות להתפלל תפילת מוסף של ראש השנה (ילקו"י ח"א עמ' קפז).

ח. משעת הברכה של התקיעות ועד סוף חזרת העמידה של מוסף אסור לדבר (ש"ע סי' תקל"ג ס"ג).

ט. בשעת התקיעות חייב לשמוע את התקיעות מתחילתן עד סופן ויכוון לצאת ידי חובת המצווה, ובין סדר לסדר אפשר להרהר בלב את הוידויים שכתבו בסידורים אבל אין לאומרם בפה (תורת מועדים סי' ז סי"א) בסיום התפילה אין לתקוע יותר בשופר (סס).

י. אשה פטורה ממצות שופר משום שזו מצות עשה שהזמן גרמא (ש"ע סי' תקפ"ט ס"ו) מכל מקום נהגו הנשים להחמיר ולבוא לביה"כ ולשמוע (ואם תוקעים במיוחד לנשים לא יברכו) ואישה שנהגה לשמוע בכל שנה ונבצר ממנה השנה לשמוע אינה צריכה התרה, אבל אם ברצונה לבטל מנהגה לגמרי צריכה התרת נדרים (יבי"א ח"ב סי' ל', תורת מועדים פי' ה ס"ח).

יא. ביום ראשון של ראש השנה אחר תפילת מנחה נוהגים לעשות סדר "תשליך" ליד נהר (סי' תקפ"ד ס"א בהרמ"א משנ"ב ס"ק ח) ים, באר מים (חזו"ע עמ' קסז) או בור מים (כה"ח ס"ק ל). ואם אין בור מים אפשר לעשות לפני גיגית מים או ברז מים פתוח[את הגיגית עם המים ישפכו אח"כ לשירותים][ילקו"י ימים נוראים עמ' שכה] מ"מ אם אין עירוב בכלל (אפילו לא "צורת הפתח") לא יוצאו לשם מחזורים אלא יאמרו פסוקים בלבד (חזו"ע עמ' קסז).

ונשים פטורות מ"תשליך" ועדיף שלא תשתתפנה (ערוך השולחן סי' תקס"ג ד, ילקו"י ח"ה ע"מ יג).

יב. אסור לחמם מים ביו"ט לרחוץ כל גופו (אבל חלק מגופו מותר) (ש"ע אור"ח סי' תקי"א ס"ב).

אבל במים קרים (מועדים כהלכה סי' כה ס"ד) או במים שהתחממו מערב יו"ט (ש"ע ס"ב) או במים שהתחממו מהשמש בדוד שמש ביו"ט (חזו"ע יו"ט עמ' מא-מב ס"ב מעין טהרה עמ' קפ"ג) לא יוצאו לשם מחזורים בהם כל גופו ביו"ט (ש"ע ס"ב).

יג. מצד הדין אין שום מניעה לקרוא שתיים מקרא ואחד תרגום ביום שישי שהוא יו"ט [יום שני של רה"ש] (ש"ת מבשרת ציון ח"א סי' לה, חזו"ע שבת ח"א עמ' שצט, ש"ת שמחת כהן לגר"מ הכהן ח"ב סי' קיט) אבל לפי המקובלים לא יקרא ביום שישי שהוא יו"ט (בא"ח ש"ב פ' כך-לך ס"ט, מנחם החיד"א במחזיק דברה בקו' אחרון סי' קנו ס"א, ש"ת מבשרת ציון סס, ש"ת ישראל עבדי ח"ה עמ' קעז, אור לציון לגר"צ אבא שאול ח"ג פי"ה ס"ב). ומנהגם לקרוא ביום השבת קודם סעודת שחרית (מבשרת ציון סס).

הלכות עשרת ימי תשובה

תחילת צום גדליה דחוי 5:26 (עלות השחר) סיום הצום: 6:34 (בערב)

א. הקמים לסליחות בצום גדליה אסור להם לאכול אפילו קודם עלות השחר אלא אם כן היתנו לפני השינה שאינם מקבלים את התענית עד עלות השחר, ואסור אף לשתות בלי תנאי. ואם התנה מותר לו לאכול ולשתות עד עמוד השחר (ש"ע סי' תקס"ד ס"א) [מי ששכח להתנות ואחרי שישן קם קודם עמוד השחר והרגיש צימאון, השותה יש לו על מה לסמוך ובפרט אם הוא רגיל לשתות לצמאון כל לילה] (חזו"ע עמ' יא). ואם התחיל לאכול בתוך חצי שעה לפני עמוד השחר אין לאכול סעודת קבע אלא פחות מכביצה (54 גר') לחם או מזונות, אבל שאר מאכלים מותר אפילו יותר (ש"ע סי' פט משנ"ב כז).

ב. יש לאדם ללמוד בספרי מוסר בעשרת ימי תשובה ולחפש ולפשפש במעשיו ולבדוק את הטעון תיקון (הן בהלכה, הן במידות וכן בכל שאר הנושאים) ולשוב עליהם בתשובה גמורה. (ש"ע סי' תרג סע"א ומשנה"ב ג) {ובכל יום משבוע זה יכוון לתקן את אשר חטא באותו היום בשבוע בכל השנה (חזו"ע ימים נוראים עמ' רט, משנ"ב כ"י תרג כ"ק ב)} וכן ישתדל להרבות בתפילה, צדקה וכו' וצריך להדר ולדקדק בכשרות המזון בימים אלו יותר ממה שמקפידים כל השנה (מטה מפדים סי' תרג סי' ה).

ג. אם אפשר לרכוש ארבעת המינים בהידור גדול כבר לפני יום הכיפורים עדיף לעשות כן כדי

להוסיף עוד זכויות (מטה אפרים סי' תרג סי' ה).

ד. מצוה על האשה להשתדל לקיים מצות "הפרשת חלה" בימים אלו (כה"ח ס"ק כו). וטוב להפריש פעם אחת בימים אלו שיעור של 1/48 מהעיסה לחלה אע"פ שכל השנה מפרישה כל שהוא [ז"א אם העיסה היא 1,560 גרם צריך להפריש 32.5 גר' וכיו"ב] (בא"ח ס"ב שמיני ס"ג).
ה. בעש"ת אומרים "אבינו מלכנו" בשחרית ומנחה אחרי "18", ומנהגנו לומר גם בשבת (אלא שמדלגים חטא ועוון), אם יש ברית בעש"ת אין אומרים וידוי ונפילת אפיים, אך "אבינו מלכנו אומרים" (ש"ע סי' תרכ סעי' א כה"ח ס"ק ו-יא-יז הלכות עולם ח"ב עמ' רלג).
ו. בעש"ת אומרים "המלך הקדוש" במקום ה"א-ל הקדוש" ב- "18" ואם טעה או שהוא מסופק אם אמר או לא (ולא נזכר תוך כדי דיבור) חוזר לראש [לתחילת שמונה עשרה] והש"ץ שטעה חוזר ל"אתה קדוש" אבל בראש השנה ויוה"כ אם התפלל במחזור מילה במילה והוא מסופק אם אמר, לא יחזור שמסתמא אמר כהוגן (ש"ע סי' תקפז סעי' א כה"ח ס"ק י).
ז. בעש"ת אומרים "המלך המשפט" במקום "מלך אוהב צדקה ומשפט" ב-18, ואם טעה ואמר כהרגלו אם נזכר קודם שעקר רגליו ב"עושה שלום" חוזר ל"השיבה" ואם נזכר לאחר שעקר רגליו חוזר לתחילת 18 [וטוב שיתנה שאם זה לא חובה אזי זה בנדבה] (ש"ע סס, חז"ע עמ' קאג), וזה לספרדים אבל האשכנזים לא חוזרים כלל (משנ"ב ס"ק ו, פסקי תשובות סס).
ח. בעש"ת מוסיפים בתפילת העמידה "זכרנו לחיים...", "מי כמוך...", "וכתוב לחיים טובים...", "ובספר חיים וברכה...", "עושה השלום..." ואם שכח אינו חוזר (סס).

הלכות ערב יום כיפור

א. אין אומרים וידוי ונפילת אפיים בתפילת שחרית ובתפילת מנחה בערב יו"כ (ש"ע סי' תרכ ס"ב) אבל בסליחות שבאשמורת הבוקר אומרים וידוי ונפילת אפיים אפילו לאחר עלות השחר (קודם נץ החמה!) (ת.מ. סי' י ס"א, ילקו"י ח"ה עמ' כא) וכן "אבינו מלכנו" (סס).
ב. מצוה להרבות בערב יו"כ באכילה ושתיה (ש"ע סי' תרכ ס"א) [וימעט בלימוד לצורך זה (משנ"ב/א)] ולכתחילה צריך לקבוע לפחות סעודה אחת על פת (חז"ע עמ' רלה) [בין גברים, בין נשים, וגם מי שאינו מתכוון לצום בגלל חולי וכדו'] (ש"ע יב"א ח"א סי' לו) יש לאכול מאכלים קלים (ש"ע סי' תרכ).
ג. המצטער הרבה בתענית של יום הכיפורים רשאי ליטול קודם הצום כדור הנקרא "קלי צום" כדי שלא ירגיש כ"כ בצער הנגרם ע"י התענית (חז"ע ימים נוראים עמ' רנו).
ד. מנהג יפה לטבול בערב יו"כ במקוה טהרה [ללא ברכה] (ש"ע סי' תרו ס"ד) וטוב קודם תפילת מנחה (משנ"ב ס"ק יח) אך לא לפני שעה קודם חצות יום [חצות יום 12:27] (כה"ח ס"ק נב), ואם אינו יכול ישפוך על גופו 12.5 ליטר מים ואפשר במים חמים ע"י מקלחת (סי' תקפא ס"ק פה).
ה. סעודה מפסקת אוכלים חגיגי וצריך לסיים לאכול ולשתות לכל המאוחר עד זמן הדלקת נרות, ויצחצח שיניו פן יבלע משהו משאריות המזון בצום (פעולת דיק לחיים פ"ג).
ו. הנשים מברכות על הנרות: "להדליק נר של שבת ויום הכפורים" ובסיום ההדלקה תברכנה ברכת "שהחיינו". (מאחר שברגע שתאמר "שהחיינו" כבר תחול עליה חובת היום ויהיה אסור לה להדליק) ויכולות שלא לברך "שהחיינו" ולצאת ידי חובה במה שתשמענה בביה"כ לאחר "כל נדרי". וצריכות לזכור לחלוץ את נעלי העור קודם ההדלקה (תורת מועדים סי' י, בא"ח ס"ט).
ז. **יש להדליק נר נשמה** (של 26 ולא של 24) **בערב יום הכיפורים כדי שבמוצאי יוה"כ יוכלו להבדיל עליו.**
ז. נוהגים לעשות "כפרות" בערב יו"כ, יש שעושים ע"י תרנגול לכל אחד מבני הבית ושוחטים אותו לכפרה (ש"ע יח"ד ח"ב סי' עא) ואפשר לקיים מנהג כפרות גם בכסף (שיסובבו המעות מעל ראשם) (מועדים כהלכה סי' ז ס"י) ואת הכסף לפדיון כפרות (או מעות פדיון התרנגול השחוט) נותנים אח"כ לעניים. (ש"ע סי' תרה מהרמ"א) אי אפשר לשלם מכספי מעשר (משנ"ב סי' תרה ס"ק ו, כה"ח ס"ק כח).
ח. עבירות שבין אדם לחברו אין יוה"כ מכפר עד שיפייס את חברו, ותחילה ישיב לו את ההונאה, הגזל או הריבית שלקח ממנו שלא כדין (ש"ע סי' תרו). והוא הדין הבעל ואשתו יבקשו סליחה אחד מהשני, והבנים והבנות ינשקו ידי אביהם ואימם ויבקשו מחילה, ואם אינם עושים כן גדול חטאם, מ"מ גם בן טיפש שאינו עושה כן, ימחלו לו הוריו בפה מלא (בא"ח ס"ה-ו). * על הטלית אפשר לברך עד השקיעה (6:13).
ט. יש להיזהר להכין נרות שיהיו מסוגלים לדלוך עד שחוזרים מביה"כ בלילה, במידה ואף אחד מבני הבית לא נשאר בבית עד הלילה (משנ"ב סי' רסג ס"ק לו). [שידלקו לפחות עד 21:30].

לא לשכוח לעשות "עירוב תבשילין" כדי שיהיה אפשר לבשל [בהעברה מאש לאש] מיום שישי לשבת

קו פתוח לשאלות בענייני הצום ביום שלישי ו' בתשרי מ- 10:00-13:00 בבוקר עם הרה"ג אלחנן פרץ שליט"א
ורופא מנהל מחלקת נשים בבי"ח בטל': 050-4122013, 052-7648638, 050-4109220